

17.4.57, יום ד'

אורחים כל חיום. לפני הצהריים הגיעו חנה רבקה שולמן, פול אשחן ושני בניו, פרקוס זיוו, יהודית ביילין, דולמי. הראיתי להם המשק ומקומות עבודתי הקודמים.

לפי הזמנתי באו אח"צ מושקה חן מאפיקים ואליהו רוסשילד מהצריים - מנהלי מפעלי תובלה. זוהי חברה מניום, למדינה (משרד הפיתוח משום מה) 75%, לאיחוד הקבוצות והקבוצים 25%. חוץ מניות - חצי מיליון. תרכוש כחמשה מיליון. חייבים לבנקים בארצ"ב ופח. יש 68 מכוניות גדולות - קטנות בהן לעשרים טון, הגדולות לשלשים. מכונית של 30 טון עולה (עם מכס) 60.000 ל"י (המכס 35% מהמכס). התובלה הסדירה: אשלג, פוספטים, שרחים לקידוחי הנפט (חובלת מים ודלק), פזון לאילה. בסדום, כפוספטים ובנמל אילה הם היחידים. יש עוד חברות קטנות (שלב ועוד).

בשלוש השנים האחרונות חילקה החברה 5% רווח על מניות, לאחר הפרשת מס הכנסה. במפעל עובדים 170 איש. בחודש מברואר שילמו 63,000 ל"י שכר עבודת. לחברה יש בבאר שבע מוסכים, מסגרים, מחייה ועוד. נהגים יש כ-70. השאר במוסכים. המשרד הראשי בח"א עובדים 5-6 אנשים. משרד הבטחון משלם 47 ל"י בעד טון אסמאץ הובלה מה"א לאילה. מפעלי תובלה מקבלים 40 ל"י בשני כוונים. כל קילומטר עולה להם 670 פרוטה. מחרמון לרמלה 200 קילומטר, 134 ל"י, שכר נהג 450-470 ל"י לחודש. משק שדה בוקר צריך לשלוח בשנה לרמלה 8000 טון גבס, לשמשון 7000. הצעתי שרמי יפגש עם חן ויעשו חשבון כמה לשלם בעד הובלה גבס מסודרה בהנחה שחצי מכוניות יובילו בשני כוונים, וחצי - בכיוון אחד בלבד.

י. חן מהלונן על צרות ממשרד הטיחות והתחבורה. איני מבין מה לחברה זו ולמשרד הכיתוח? משרד הבטחון נותן לה יותר עבודה.

- לפנות ערב בא אצלי ראובן יפה. הוא עובד בחתישבות, ומצא כי הדור השני (לא הישוב הצעירים) רחוקים בכלל משייכות למעלה. בישובי עולים ילכו אחרי כל מי שדואג להם. בה"ס הדתיים אין עובדים ראויים לתפקידם. מורות צה"ל טובות. תחת אם להמשיך בעבודה בחתישבות. יעצתי להמשיך ונסדר שיחה עם גיורא ועוד שני חברים מחתישבות. מחר בבאר טבע הוא רוצה שאברר יסודות מדיניות החוץ והבטחון.

- בערב באו אלי אנשי יטבתא איש כמר הס, איש גבע (מיטקיין) ונציג הגרעין. יש להבטיח המים ליוטבתא. חמנע תיזקק ל-7000 קוב מים לימטה. לדעת איש כמר הס יוכלו בטביל הנחושה להשתמש במים מלוחיים. הגרעין שבסקום מונה 45 איש. במקום רק 37. בעוד שבועיים יבאו לאימון מתקדם, האיחוד רוצה שישלימו קבוצה יזרעאל, ודורש כי הבנוה (12) ושלשה כ"ל שלא ילכו לאימון - יעזבו בעוד שבועיים יטבתא וילכו לגבע.

ספרתי לחברים על הצעתי לאשכול להשאיר כל המים המקומיים ליטבתא ולחקים ישוב קבוע. לא עוד אנשי נחל. אדמיין אולי בקרוב חנה את אליעזר שושני לברר גודל הגרעין (החנוקה המאוחדת).

18.4.57, יום ה'

הבוקר ירדתי לבאר טבע לכנוס הצעירים. בדרך פגשנו במכונת של השגריר האמריקני הנוסע אלינו לשדה בוקר. החזרנו ג'ים לתמוס אותו ולחביאו לבאר-טבע. פולה נכנסה למכונתם ונסעו לטוביחו - ואני לכנוס. נהכנסו צעירי המושבים, צעירי האיחוד ומחיישובים בסביבה. לפי בקשת ראובן הרצאתי על יסודות מדיניות